

Udgift af 12—13,000 Kr. Jeg tror at kunne søge en Støtte for denne Anskueselse fra enkelte af vore mest veldrevne Privatbaner her i Landet. Paa den anden Side kan jeg ganske vist ikke gaa med de ærede Forslagsstillere eller med den paagældende Ingeniør, hvem det nu er, som er kommen op til at kalkulere Driftsindtægten til 28,000 Kr. pr. Mil. Det er ogsaa noget, som jeg ikke tror holder Stif. Jeg er i saa Henseende enig med den ærede Minister i, at man skal være forsigtig med at regne med for store Summer paa Trafikkens Indtægtside, hvad enten det nu er paa Konto af Koetrafikken, altsaa Godstrafikken, eller paa Hysttrafikken, Persontrafikken, idet Indtægten af begge Arter jo kun falde paa to à tre Maanedere om Aaret. Bægge Dele have den Egenstabs, at det kun er en kort Tid af Aaret, at de give noget i Kassen, og saa har det for øvrigt navnlig for Koetrafikkens Vedkommende tillige den uheldige Egenstabs, at man ikke kan vente, at denne Trafik vil komme til at gaa over mere end en Brøddel af Banetrækningen, thi det er jo noget, som er saa aldeles let at indse for enhver, at det, der fylder noget i Kassen, og som har nogen egentlig Betydning for Banens Indtægt, er, om man kan tilvejebringe en nogenlunde rigelig Trafik, der løber over hele Banens Længde. Som sagt, jeg stønner ikke, at det ser saa absolut haabløst ud for Baneanlægget, at jeg kan være glad over at høre den højtærede Ministers bestemte Tagen-Afstand fra det. Jeg har troet, at man ved nærmere Forhandling, maasse en nærmere Forhandling mellem Forslagsstilleren og de Herrer, der ville financiere Anlægget, kunde være kommen til en noget mindre Anlægs- sum og derved være kommen indensfor rimeligere Grænser i saa Henseende paa den ene Side, og at man paa den anden Side havde kunnet bevæge den højtærede Minister til ikke at nægte sin Støtte til Forslagets Fremme, saa at man kunde have haft noget Haab om at se det gennemført. Jeg skal erkende, at vil man gaa ud fra den Nødvendighed, at der udstedes Preferenceaktier til et Beløb af noget over 4 Millioner Kroner i dette Anlæg, ser jeg ganske vist ingen Udsigt til, at man i en overfluelig Fremtid kan nære Haab om at saa, hvad man kan falde en rimelig Rente af dette store Beløb, men det er jo ogsaa muligt, at der ligger andre Planer bag ved den Tanke at stille saa store Beløb i dette Anlæg, og at man egentlig slet ikke forlanger, at Beløbet skal forrentes med, hvad man under almindelige Forhold hos os falder en rimelig

Rente — henimod 4 pCt. — det er jo muligt, at man gaar ud fra, at man vil være i Stand til at sælge Preferenceaktierne til en saa lav Kurs, at man ikke behøver at beregne hverken 4 eller 3 pCt. paa det nominelle Beløb for at komme til, hvad Financiererne vilde anse for en rimelig Rente. Jeg skal ganske vist indrømme, at denne Mulighed er der. Hermed har jeg udtalt, hvad jeg finder Anledning til at sige for Tiden. Jeg vilde ønske, og det maa jeg gentage, at der havde været noget større Sandsynlighed for, at dette Anlæg kunde blive gennemført, end jeg befrægter, der er, efter at have hørt den ærede Minister udtale sig saa reserveret, som han gjorde.

J. Sage: Spørgsmaalet maa vel egentlig antages at være udbatteret nu, men jeg ønsker dog at knytte nogle Bemærkninger til Sagen. Det forekommer nemlig mig, ligesom den foregaaende ærede Taler, at her er en Sag, der meget let kan slaas ned for lang Tid, naar den ikke bliver taget under meget alvorlig Overvejelse netop nu. Jeg kan ganske vist ikke værgе mig mod at nære Tvivl, ligesom vistnok de fleste gøre, om det ogsaa er rigtigt her at ofre saa store Beløb fra Statskassens Side, men naar jeg ser hen til de overordentlig store Beløb, der ere ofrede s. Eks. i Jylland paa Strækninger, som jo netop skulde arbejdes frem gennem Jærnbanerne, og naar jeg saa sammenligner dem med de gode Egne, der findes i det jydsktjæll. Sjælland og paa Møen, forekommer det mig utvivlsomt, at det rent statsøkonomisk set maa være fordelagtigere at anvende endog ret betydelige Beløb i disse Egne end paa de jydsktjæll. Jærnbaner. Det er ikke, fordi jeg paa nogen Maade har noget mod de jydsktjæll. Jærnbaner — jeg har for mit ringe Vedkommende aldrig modsat mig nogen jydsktjæll. Jærnbane — men det forekommer mig rigtignok, at det fra et nationaløkonomisk Synspunkt er fordelagtigere for Staten at gøre Ofre for disse Egne end for Jylland. Naar hertil kommer, som det ogsaa er fremhævet, at der kan ventes en ret betydelig Trafikforøgelse enten paa Masnedssundbanen eller paa den østjællandske Bane, hvor Staten er direkte interesseret, og man dertil lægger de betydelige Udgifter, som maa komme i Aarens Løb, inden man en Gang faar en Bane, tror jeg, at man ikke vil komme saa langt fra henimod de Ofre, som Staten skal bringe. Jeg er overbevist om, at naar der ikke bygges en Bro mellem Kallehave og Koster, men man stiller alle Slags Fordringer med Hensyn til Isvintre og forlanger Forbedringer paa den ene og